

[H. C. Toft.]

ringen herfor var, at de, der manglede midler efter høsten, på denne måde kunne komme i besiddelse af kontanter. Som loven var udformet, var der næppe nogen i folketingsudvalget, der behandlede loven, der mente, den var anvendelig; den har da også kun haft ringe anvendelse. Den kunne ikke erstatte brødkornsordningen, som var en god hjælper for mange af de økonomisk svagest stillede. Vi vil derfor under udvalgsbehandlingen på ny drage brødkornsordning af en eller anden art ind i drøftelserne.

Som vi har tillagt kornlovene stor betydning, har vi også som led i den landbrugspolitik, vi fandt rigtig, fremhævet landbrugs ejendomsskatter som urimelige offentlige byrder at pålægge produktionsmidlet jorden. Vi finder det derfor rigtigt, at statsgrundskatten er bortfaldet, og at staten i disse år refunderer landbruget amtsgrundskatterne. Vi har ofte her i salen fremhævet og stillet forslag om, at de sognekommunale grundskatter heller ikke burde hvile på landbrugsjorden, men har desværre ikke kunnet skabe flertal herfor. Når vi nu står over for at skulle finde midler, der kan være en bistand for landbruget, ja, da finder vi det rimeligt på ny at forhandle om en nedsættelse af de sognekommunale grundskatter på landbrugsjorden. Det er jo noget inkonsekvent først at pålægge landbruget offentlige byrder i form af ejendomsskatter og dernæst give det midler til rådighed på anden vis, så det kan betale disse byrder.

Det tredje område, vi har lagt vægt på i landbrugspolitikken, er bistand til afsætningsfremmende foranstaltninger. Landbrugsministrene har da også kunnet få støtte hos os, når det drejede sig om at indsætte midler i den såkaldte dispositionsfond, og denne bistand skal ministeren også få ved gennemførelsen af de fremsatte lovforslag.

Det fjerde middel, vi i den konservative gruppe har ment det var rimeligt og rigtigt at anvende, er de såkaldte hjemmemarkedsordninger, hvorefter danske landbrugsprodukter, der sælges til forbrugerne i Danmark, sættes til en pris, der dækker produktionsomkostningerne for landmanden og giver landmanden en rimelig fortjeneste, ligesom vi i år som ved tidligere lejligheder finder, at det gødningsstilskud, der medvir-

ker til at billiggøre produktionen, og som landbrugsministeren har stillet forslag om, bør videreføres.

Det sæt lovforslag, som landbrugsministeren har fremsat, og som vi behandler her i dag, følger jo på de fleste områder de veje, vi ønsker at gå, men ministeren har ikke villet betræde vejen, hvorefter de sognekommunale grundskatter lettedes for landbrugsjorden.

I den lovgivning, vi skal gennemføre, må vi have for øje, at vi ikke medvirker til en produktionsforvridning ved at stille særlige midler til rådighed for en produktionsgren, der ikke i det lange løb kan forventes at være holdbar. Vi ved, at fællesmarkedets landbrugsordninger rammer kvægbbruget hårdt, men af markedsrapporten fremgår det også, at det sikkert er denne sektor i landbruget, vi i et udvidet økonomisk fællesmarked skal nære forventninger til. Derfor finder vi det heller ikke betænkeligt, at der i særlig grad afsættes midler til kvægholdet gennem mælketilskud, men jeg vil gerne tilføje: det er ikke mindst kødsalget, der rammes hårdt af fællesmarkedets landbrugsordninger, og vi vil derfor gerne have sikkerhed for, at kød- og kreatursalget bliver sikret en støtte. Vi må jo for denne dels vedkommende huske på, at der er dele af det danske landbrug, der på grund af jordbunds- og terrænforhold nødvendigvis må lægge hovedvægten på kødproduktionen. Jeg tænker her på de vestjyske egne med store engstrækninger og på marskegnene, hvor hovedvægten er lagt på kødproduktionen. Det er denne del af landbruget, der er i en særlig klemme i øjeblikket på grund af fællesmarkedets landbrugsordninger.

De fremsatte lovforslag, der behandles her i dag, er alle forslag, der tilsigter at afbøde nogle af de vanskeligheder, som landbruget øjeblikkeligt er i. De vil medvirke til at gøre det lettere at bære over en vanskelig periode, men de har ikke et sigte, der hjælper de unge, den kommende generation af landmænd, til at få foden under eget bord. Det er for mig et stort spørgsmål, om vi ikke skulle stille flere midler til rådighed for unge landmænds etablering. Vi finder nemlig ikke det af landbrugsministeren fremsatte lovforslag om hjælp for yngre landmænd det rette. Et af de største, ja, måske det største problem med henblik på